

flaget ligesvøm skulde øve nogen meget stor Virkning paa Arbejdernes Raar, men da man har sagt og forklaret mig, at det i den Retning kunde i adskillige Tilfælde gøres noget Godt, har jeg ikke villet undlade at stille Forslaget, og jeg tror, at det er i sin Orden, at man vedtager det.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at jeg i ethvert Vædringsforslag, der her er kommet frem, har set en Hindring for denne Sag, som ligger mig i høit Grad paa Hjertet. Dersom jeg ikke saae, hvor ubetydeligt særlig dette Vædringsforslag paa den ene Side er, hvor lidt det paa den anden Side kommer Alle til Gode, og endelig for det Tredie, at det dog kan lægge Hindringer i Veien for Lovforslaget, saa vilde jeg aldrig have talt et eneste Ord om det; men det er mine Grunde: jeg ønsker Alt fjernet fra Lovforslaget, som afviger fra det, hvorom der mellem Forslagsstillere fra alle Sider og Regjeringen er opnaaet en Overenskomst.

J. M. Mørk: At der ikke ligger nogen Hindring for Lovforslagets Fremme i, at denne lille Paragraph bliver sat ind, vil jo allerede erkjendes af den høitærede Ministers Erklæring i saa Henseende. (C. B. Nimestad: Der er flere end han!). Ja, men dersom de Herrer i Thinget slutte sig til det i Dag, maa man dog fornøstigtvis antage, at de ikke ville lægge nogen Hindring i Veien for Loven af den Grund senere.

J. A. Hansen: Jeg vil dog yttre et Par Ord angaaende den Erklæring, der afgaves af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Den Forbindelse, hvori den høitagtede Finantsminister sætter denne Skattelov med en anden Skattelov, har det ærede Medlem kjendt for lang Tid siden; thi det har han ogsaa hørt i Udvalget, og det er altsaa slet ikke noget Nyt, som han først har faaet at vide i Dag. Da jeg nu imidlertid veed, at det ærede Medlem, naar Ministeren udtalte sig saaledes imod hans Forslag, at han ikke kunde tiltræde dem, har tænkt at ville tage dem tilbage, forekommer

det mig, at den Grund, han nævnte, ikke kunde være en saadan, at han ikke skulde vedblive at have den Tanke, han har havt, før Forhandlingerne begyndte. Vi have jo af Utringer af den ærede Finantsminister i Udvalget bestandig vidst, at han ikke vilde kunne gaa ind paa den Nedsættelse i Indtægt, som Loven vilde medføre for Statskassen, uden at han paa anden Maade fik Ækvivalent derfor. Jeg mener ogsaa, at det maa være det ærede Medlem magtpaaliggende, at denne Lov, naar den tilsvarende Betingelse maatte kunne gaa i Opfyldelse, kan blive saa god og modtagelig som muligt. Det ærede Medlem veed, at jeg for min Person fuldstændig deler det Vnske, han har udtrykt i sine Vædringsforslag, og mener, at det er et Forhold, hvorom man maa komme til Klarhed, men jeg tror ikke, man kan komme til Klarhed derom, før man faar hele Bygningsafgiften under Overveelse; det ligger jo imidlertid for, at vi maa faae hele dette Forhold under Overveelse og faae en bedre Ordning af det, end der for Tiden findes. I de forffjelligste Dele af Landet ser man med Længsel hen til at faae en Forandring i dette Forhold, og naar det sker, vil selvfølgelig ogsaa den Ordning komme frem, som det ærede Medlem har søgt at udtrykke i sine Vædringsforslag, men jeg tror ikke, den kan siges at høre hjemme i det Forslag, her ligger for. Her foreligger et Forslag om at fritage de mindste Veiligheder for Bygningsafgift, for derved at lette dem, som i Reglen bebo disse smaa Veiligheder. Om der er En eller Anden, som af forffjellige Grunde kan ville bebo en saadan lille Veilighed, uagtet han egentlig ikke trænger til en saadan Eftergivelse, kan man ikke tage Hensyn til her; men i Sager af den Slags maa vi tage Forholdet i dets Almindelighed, og jeg tør nok si, at ingen Familier i Almindelighed ville bebo saa smaa Veiligheder som disse, uden at de i Følge deres Indkomster ere nødte dertil; naar det er Tilfældet, vil den omtalte Lettelse være en virkelig Lettelse. Naar man vil tænke sig en Nedsættelse af Brændevinsffatten, nedsætte vi den jo ogsaa for dem, som have Raad til at betale Brændevin dobbelt saa høit som Andre, og ved